

Kvantitets- eller kvalitetsvetenskap? Dagens sjukvård är i kris

Vårdbehoven ökar, köerna växer, resurserna minskar, omorganisationer och strukturförändringar avlöser varandra, arbetsklimatet för läkare och personal är på tok för hårt, många drabbas av utbrändhet och överbelastningar. Våldiga ekonomiska intressen står numera på spel inom läkemedelsindustrin som har blivit en växande miljardindustri. Vinstintresset skapar målkonflikter.

Hur kan det vara så, att den medicinska vetenskapen har haft så svårt att få fram fakta för att avgöra om till exempel amalgam är skadligt eller inte? Om man kan bli sjuk av amalgam och om man verkligen kan bli bra från en massa "sjukdomar" när man sanerar amalgam?

Varför kan man inte bota andra kroniska sjukdomar? Varför blir det fler och fler sjuka, trots att det satsas miljarder varje år?

Analyserar vi vetenskapen och behandlingarna, ser vi att medicinen är helt fantastisk när det gäller akuta sjukdomar, olyckor, skador och andra sjukdomar där grundorsaken redan är åtgärdats. Här är medicinen till en helt fantastisk nytta och glädje. Hjälper massor av sjuka och minskar lidandet enormt. Men vi ser också att framgångarna har blivit möjliga genom framsteg inom teknik, kemi och fysik. Inte mycket kommer av ökande kunskap om livet och dess lagar och principer, där har utvecklingen snarare gått baklänges.

När det gäller kroniska sjukdomar (grundorsakerna är kvar) är resultaten negativa. Kan man bota någon sjukdom? Vad är orsaken?

Dagens medicinska vetenskap bygger på att man mäter, väger och ger

"mått" på allt. Man "mäter" kvantiteter. Men grunden för all vetenskap, och kvalitén på den, är inte mätbar. Det är "mjuka värden" som moral, sanning, kärlek m.m. Detta tar man inte med i dagens vetenskap.

Karta eller terräng? Teorier eller verklighet?

Idag finns det tusentals friska, tidigare kroniskt sjuka och nyktra alkoholister, drogfria narkotikamissbrukare, rökfria rökare. Många har blivit friska på ett "ovetenskapligt" och "medicinskt inkorrekt" sätt, dvs helt oförklarligt utifrån den medicinska kunskap som idag är den officiella. Grunden i dessa lyckade behandlingar är oftast en helhetssyn på samtliga både fysiska och psykiska orsaker istället för enbart symtomdämpande behandling. Varför ogiltigförklarar man dessa resultat istället för att studera och kopiera dem?

"Blir man frisk gör vi rätt, blir man sjuk gör vi fel"

Om det är "vetenskapligt bevisat" eller medicinskt korrekt känns inte så viktigt i jämförelse med att människor blir friska, speciellt som dagens "vetenskapliga" sanningar inte är speciellt långlivade. Ett egendomligt sammanträffande är, att där människor tillfrisknar från kroniska sjukdomar eller missbruk finns sällan läkare involverade.

Behöver grunden för kvalitetsbedömning av vård vara mer komplicerad än så här: "Blir man frisk gör vi rätt, blir man sjuk gör vi fel"?

Tänk, var hade kemin eller fysiken varit idag om man inte hade accepterat även de observationer som stred mot gällande teorier och hypoteser och vågat erkänna fel och ändra sig? När ska medicinen våga göra det och utvecklas till samma genialitet och som resultat skapar hälsa?

Kan det vara så att det också finns systemfel i tänkandet när det gäller medicinsk vetenskap?

Mål

Vad är målet för sjukvården och den medicinska vetenskapen? Att spara pengar? Finna ett nytt läkemedel? Utbilda fler doktorer, docenter och professorer?

Borde inte målet alltid vara "Tomma väntrum" = hälsa? Vänta – förebygga? Varför vänta tills människor är sjuka – innan man behandlar – istället för att förebygga? Skillnaden i prioritering mellan orsaks- och symtombehandling kan mätas i pengar. Det kostar miljarder att lindra uppkomna skador, men endast miljoner att förebygga.

Det är klart, det är större prestige i att byta lungor och hjärtan än att lära

folk av med att röka och att leva sunt och naturligt. Varför byta lungor, så att de har möjlighet att fördärva två par under detta livet istället för att satsa på profylax? Tänk om vi skulle göra likadant med våra bilar och våra hus, vänta att serva och byta olja tills motorn skar och sedan ”transplantera” in en ny motor. Eller låta bli underhållet på huset för att sedan med stor prestige byta ut fördärvade delar.

Går det då att arbeta orsaksinriktat?

Ja, ser vi på tandvården, så började den för 40-50 år sedan att systematiskt använda profylax, lära barn att borsta tänderna rätt, bara äta lördagsgodis och skölja med fluor. Resultatet kan vi se själva, titta bara i munnen på en sextio-sjuttioåring med massor med svarta amalgamfyllningar och på en ungdom med hela, vita tänder. Där finns svart på vitt att det fungerar.

Symtom eller orsaker?

Läkemedel och de flesta behandlingar är bara symtomlindrande. Vilket i ett kortare perspektiv är helt utmärkt och hjälper många. Men det hjälper inte i det längre perspektivet, snarare tvärtom. Enligt Socialstyrelsen dör ungefär 3000 varje år av felaktig medicinering och felbehandling. Det finns ingen kontroll värd namnet. Man vet inte exakt hur många. Man vet inte varför. Ingen nollvision. Det är fler än alla dödsfall i trafik, flyg, kärnkraft och mord tillsammans. Det är fler än tre gånger de 852 som omkom vid Estoniakatastrofen. Det är som mer än tre ”Estonia” om året utan haverikommision, utan utredning utan uppföljning och utan åtgärder! Jag förstår att det inte är lätt, det finns en stor konflikt med industrin och mycket prestige inblandad. Friska patienter leder till en död marknad. Vi måste bestämma oss om vi ska låta människokärleken eller

pengakärleken styra.

Borde vi inte ändra på detta och göra en ny myndighet, en Hälsomyndighet, och lägga ner den gamla. Borde vi inte också avlägsna orsakerna till sjukdomarna? Det finns stor kunskap om orsaker – felaktig kost, rökning, snusning, alkohol, kemikalier, felaktigt tänkande m.m. Avlägsnas orsakerna försvinner sjukdomen. Hälsovård är ekonomiskt det bästa, friska patienter leder till minskad sjukvård, tomma väntrum och vi får bättre resurser till dem, som vi idag inte kan få friska.

Det går, det har vi visat med alla de sjuka, som varit amalgamförgiftade. När orsakerna till deras symtom och sjukdom avlägsnats så har omkring 80 procent tillfrisknat efter i medeltal mer än tio års sjukdom, sjukdom som har fått olika (symtom) diagnoser beroende av vilken läkare de kommit till. Se t.ex. utredningen Dentala Material och Hälsa, SOU 2003:53. Eller Hälsoeffekter av amalgamsanering, Tf 2003.

Lagen om Orsak – Verkan

Det finns alltid en orsak till allt vi kan observera och iakttaga. Det blir alltid en verkan av en handling. Denna lag eller princip är grunden i naturvetenskapen.

Inom medicinen anser man tvärtom, att man ”drabbas” av en sjukdom, att det är slumpen som avgör om man blir sjuk. Skulle det vara så, kan inte medicinen vara en vetenskap. Den skulle vara ett lotterispel, utan möjlighet att utvecklas. Naturligtvis gäller orsak och verkan-lagen även här, det gäller bara att förstå livets lagar.

Detalj eller helhet?

Dagens medicin prioriterar specialister, man studerar en del i taget och har en enorm detaljkunskap. Borde man inte först se på hela människan. Borde inte kretsloppet vara den minsta enhet

för att något ska vara vetenskapligt.

Kretsloppet är en av grundprinciperna i universum. Vi ser det i dagen, årstiderna, planeternas banor, kretslopp i naturen, kemiska förlopp, i allt. Studera till exempel hela kretsloppet: frisk-insjuknande – sjuk-tillfrisknande-frisk.

Eller: Utan amalgam – insättning – med amalgam – sanering – utan amalgam.

För att man verkligen ska ha kunskap om ett ting är den minsta enheten man måste undersöka ett helt kretslopp. Man måste känna till helheten innan man kan ge detaljerna rätt plats och värde. Dagens detaljforskning är nog utmärkt, men den ger inga säkra svar och leder inte till någon möjlighet till säker diagnos eller prognos.

Maskin eller liv i liv i liv...

Att betrakta vår kropp som en maskin fungerar bra i ”akutmedicin”. Det fungerar inte vid kroniska sjukdomar. Där måste man se kroppen, inte från materiensidan utan från livssidan.

Vår levande kropp är uppbyggd av levande organ, som är uppbyggda av levande celler, som är uppbyggda av levande cellorgan o.s.v. Att varje ”nivå” är levande gör att de kan t.ex. transplanteras. De tar livet med sig. Det gör att de kan reglera sig själva, läka sig själva, reparera sig själva. Det finns ingen som kan få ett sår att läka, vi kan bara skapa förutsättningar för kroppen att själv läka sig själv.

Vår kropp är alla dessa miljarder levande organismers bostad, deras ”planet”, deras miljö.

Man kan beskriva det så här: Det finns en förunderlig värld, så nära och så okänd, bebodd av fler levande väsen än vad det finns människor på vår jord. Och dessa levande väsen samarbetar på ett så perfekt sätt och har ett kommunikationssystem vida överlägset dagens Internet, mobiltelefoner, te-

lefoner, TV, data m.m. Skulle något skadas eller förstöras, kan dessa väsen nästan alltid reparera och få sin värld att fungera igen, trots att vi dagligen skadar den.

Denna förunderliga värld är din kropp, ett universum av levande väsen, inuti levande väsen, inuti levande väsen o.s.v. Levande väsen som vi kallar organ, celler, molekyler m.m.

Det vi kallar vår kropp förändras hela tiden, så efter några månader har det mesta av det som vi en gång kallar "natur" (vår föda) omvandlats till en ny kropp och din gamla kropp har åter blivit natur. Det är grunden för all läkning.

Det sker genom att vi är en del i ett kretslopp, där övergången mellan "natur" och kropp sker till största delen via din mun-mag-tarmkanal. Här omvandlas födan till blod, muskler, ben, senor, organ m.m. och uttjänta kroppsdelar och avfallsprodukter utsöndras.

Din kropp är för dina miljarder celler deras värld, deras natur, deras miljö och du är som en "gud" för dem. Oändligt stor och oändligt mäktig.

Hur vi vårdar och behandlar vår kropp blir helt avgörande för hur vårt liv gestaltar sig. Missköter du din kropp, röker, knarkar, dricker alkohol, missbrukar mediciner, äter skräpmat, sover för lite, tänker fel, handlar fel blir vår kropp förgiftad, du skapar en "inre miljöförgiftning", en miljöförgiftning för dina organ och celler. Naturligtvis kan de då inte leva ett fullödigt liv, de kan inte fungera som de ska, de kan inte samarbeta i hundraprocentig harmoni, utan det blir mer eller mindre kaos och till sist, när din kropp inte längre kan kompensera skadorna, kommer det vi kallar sjukdom och smärta. Det är slutstadiet på din kropps långa kamp för att varna dig och reparera, läka.

Grunden för hälsa är att skapa en sådan fysisk och psykisk miljö i sin kropp att den ger optimala livsmöjlig-

heter för alla dina små "medväsen", organ, celler, m.m.

Drabbad, eller Eget ansvar

Idag anser man att man drabbas av sjukdom att det är en slump att patienten blir sjuk. Är det så, kan medicin aldrig bli en vetenskap. Grunden för vetenskap är lagbundenhet, orsak och verkan, logik. Möjlighet att förutsäga, d.v.s. räkna ut resultatet.

Ansvar

Naturligtvis är patientens egen roll och livsstil i tillfrisknandet viktig. Det behövs ett verkligt samarbete och den sjuka måste ta ett eget ansvar om tillfrisknandet ska bli bestående. Läkarna måste förstå när och hur man kan hjälpa en patient att ändra beteende, sitt sätt att leva. Detta är grunden för all framgångsrik vård och behandling.

Kropp och psyke

Idag skiljer man på kropp och psyke. Men människan är en enhet, inte två oberoende delar. Det är psyket, våra tankar, som är det som styr alla fysiska reaktioner. Vi måste tänka ensak innan vi gör den. Det är våra tankar som styr hur vi lever och handlar. Tänker vi i harmoni med livets lagar och principer, då handlar vi rätt och kroppen kommer med tiden att bli frisk.

Problemet idag är att vi är helt okunniga om de lagar och principer som styr. Vi förstår inte att vi är som gudar för alla de miljarder levande organismer som skapar vår kropp. Vi måste visa omsorg, omtanke och kärlek till alla dessa liv och göra allt för att ge dem ett så bra liv som möjligt. Då blir också vårt liv bättre. Skadar vi dem skadar vi oss själva. "Som vi sår får vi skörda". Så enkelt är det.

Studera misslyckande eller lyckande?

Varför studerar man bara misslyck-

ande, de som insjuknar och är sjuka? Varför studerar man inte lyckande, de som är friska eller tillfrisknar? Naturligtvis är det minst lika intressant att undersöka dessa som man kallar "anekdotiska fall av tillfrisknade" som de som insjuknar. Naturligtvis ska man studera lyckande minst lika mycket som misslyckande. Där kan vi ju lära oss hur man håller sig frisk och undviker sjukdomar. Varje enstaka tillfrisknande ger kunskap. Dagens så kallade "medicinsk vetenskap" utesluter oftast denna stora källa till kunskap och förståelse, dessa viktiga erfarenheter.

Det är alltid slutresultatet som räknas, antingen det anses vetenskapligt eller inte. Blir de sjuka friska gör vi rätt, fortsätter de att vara sjuka gör vi fel. "Det är på frukterna vi kan bedöma trädet". Stämmer inte "vetenskapen" med verkligheten, så är det vetenskapen som är fel. Stämmer inte kartan med terrängen så är det kartan som är fel. Inte tvärtom som man tycks anse inom Socialstyrelsen och medicinen.

Paradigmskifte

Vi står idag inför ett skifte inom det medicinska tänkandet. Det är aldrig lätt att erkänna att vi tänkt fel tidigare och måste ändra oss. Detta är väl en orsak till det fanatiska motståndet som mött t.ex. alla dem, som varit förgiftade av sina amalgamfyllningar, och dem som hjälpt dem. Det är aldrig lätt att erkänna att man skadat någon människa, när man av hela sitt hjärta har velat hjälpa människor.

Men en ny läkekonst kommer, ingen kan hindra utvecklingen mer än mycket temporärt. Det kommer en läkekonst en "hälsokonst", där man i första hand ser till att så många som möjligt är friska och hjälper de sjuka både akut och också att långsiktigt gå mot hälsa. Vi har mycket av kunskapen idag, nu ska

vi också börja praktisera den. Kom ihåg att det finns bara en som du direkt kan påverka, det är du själv. Börja som ett gott exempel för andra, då är det lättare att få förtroende och kunna påverka.

Lycka till!

Christer Malmström
Tandläkare